

třeby sumu tu, škodujícímu dle §. 216 obecného řádu soudního (§. 290. řádu soudního pro Halič západní, §. 289 daného pro Tyrolsko Regolamentoo giudiziaro) naléztí přísahu vycenovací.

Soudce líčení pře řídicí má v takovýchto případech již při líčení pře (§§. 285, 341 a 447 ř. tr.) vybidnouti škodujícího, aby škodu svou tak udal, by jí, byloliby toho potřeba, mohl přísahou ztvrditi.

Vešel-li rozsudek soudce trestního, svědčící na přísahu vycenovací, v moc práva, náleží na soud trestní, který nález v první instanci vynesl, a jestli činíti o rozsudek soudu porotního, na soud krajinský, aby dal o tom věděti tomu, jehož se dotýče, a aby jej za příčinou učinění přísahy vycenovací buďto sám obeslal, a byla-li přísaha učiněna, k rozsudku doložku vykonávací připojil, nebo aby se soudu okresního, v jehož obvodu ten, koho se dotýče, má své bydliště, dožádal, by přísahu vycenovací od něho vzal a doložku vykonávací připojil.

Neučiní-li ten, jehož se dotýče, přísahu při stání k tomu položeném má se pokládati přísaha ta za pomínulou, a ten, jehož se dotýče, může vyhledávati náhrady své jenom pořadem práva civilního.

František Josef.

(L. S.)

Bach v. r.

(V Zák. říš. a Věst. vlád. X. 39., vyd. dne 19. února r. 1851.)

39.

Smluvení se cís. vládou Rakouské s cís. vládou Ruskou,

ježto se stalo dne 13. listopadu r. 1850,

o prodloužení smlouvy o plavbu po Dunaji mezi Rakouskem a Ruskem roku 1840 uzavřené *), ještě na jeden rok.

Poněvadž těch deset let, na kteréž smlouva, strany plavby po Dunaji dne 25. 13. července r. 1840 v Petrohradě mezi Rakouskem a Ruskem uzavřená, dle článku IX. měla moc závaznou, dne 22./10. září m. r. minulo, a Jeho c. k. apoštolské Veličenstvo jakož i Jeho Veličenstvo císař Ruský uzavřeli, aby dotčená smlouva ještě po jeden rok, t. j. až do 22./10. září r. 1851 v moci své zůstala, sešli jsou se podepsaní, obdrževše od svých vysokých vlád nařízení, aby

*) Viz smlouvu tu ve sbírce zákonů a nařízení politických, díl 68, č. 90, str. 293—300.